

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

No. 2011/45/408

DE VOORZITTER VAN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening van [appellant], woonachtig te Amersfoort, gericht tegen het besluit van de examencommissie van de faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellant geen vrijstellingen voor de resterende verplichte en compenserende onderwijsonderdelen van de masteropleiding Fiscaal Recht te verlenen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 22 oktober 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 19 oktober 2011, waarin verweerster te kennen geeft dat appellant niet in aanmerking komt voor vrijstellingen van de onderwijsonderdelen die hem nog resten in de masteropleiding Fiscaal Recht. Appellant stelt bij hetzelfde schrijven dat hij belang heeft bij een spoedige uitspraak, daar de onderwijsonderdelen van de UvA die hij wil gaan volgen en die ingebracht zullen worden ter vrijstelling van de verplichte onderdelen aan de VU-opleiding, zullen beginnen met ingang van 28 oktober. Om die reden verzoekt appellant een voorlopige voorziening te treffen.

Appellant heeft tijdig beroep ingesteld. Hem is verzocht voor 24 oktober 2011 de ontbrekende informatie, zoals het bestreden besluit en de desbetreffende e-mailcorrespondentie, te overleggen. Appellant voldoet daaraan op 24 oktober 2011.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van de Voorzitter op 31 oktober 2011. De Voorzitter heeft tevens in de hoofdzaak voorzien.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter van de Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Voorzitter uit van de volgende feiten. Appellant heeft zich in september 2011 ingeschreven als student in de masteropleiding Fiscaal Recht. Hij heeft zijn bachelorexamen Fiscale Economie op 26 augustus 2011 aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) afgerond. Dit examen diende als basis voor de toelating tot de masteropleiding Fiscaal Recht.

Bij de toelating tot deze masteropleiding zijn aan appellant op 16 augustus 2011 vier vrijstellingen toegekend met een totale omvang van 30 EC. Appellant zal dit aantal studiepunten moeten compenseren in de extracurriculaire keuzeruimte. Appellant heeft verweerster op 14 oktober 2011 verzocht voor drie overige onderwijsseenheden vrijstelling te verlenen op grond van onderwijsonderdelen die appellant aan de UvA wil gaan volgen.

Verweerster heeft het verzoek van appellant afgewezen op 19 oktober jl., onder verwijzing naar de discretionaire bevoegdheid die verweerster heeft op grond van artikel 18 lid 2 OER Fiscaal Recht.

III. Standpunten der partijen

Appellant heeft verweerster toestemming verzocht om onderwijs te volgen aan de UvA waarbij hij de daar met succes afgeronde onderwijsonderdelen voor vrijstelling in aanmerking wil brengen ten behoeve van zijn masteropleiding Fiscaal Recht aan de VU. Appellant stelt zich daarbij op het

standpunt dat er voor verweerster geen grond is om zijn verzoek te weigeren.

Verweerster zet uiteen dat vrijstellingen verleend kunnen worden op grond van artikel 18 van de OER Fiscaal Recht. Het is echter aan verweerster of zij die vrijstelling al dan niet verleent. Verweerster heeft ter zake immers een discretionaire bevoegdheid. In het onderhavige geval zal verweerster niet overgaan tot het verlenen van vrijstellingen, omdat daarmee niet wordt voldaan aan de eisen die de VU stelt aan het onderwijsprogramma Fiscaal Recht. Verweerster wijst erop dat reeds de helft van het verplichte onderwijsprogramma in de masterfase is vrijgesteld. Verweerster kan niet de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de opleiding als geheel garanderen als vrijwel het totale, verplichte onderwijs, alsmede de compenserende vakken door appellant elders zijn, dan wel worden gevolgd.

IV. Overwegingen van de Voorzitter

De Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens overweegt als onderstaand.

1. De Voorzitter dient te beoordelen of in dit geval sprake is van een zodanige onverwijlde spoed dat, gelet op de betrokken belangen, een voorlopige voorziening is vereist.
Appellant stelt dat in het onderhavige geval sprake is van onverwijlde spoed omdat hij voorafgaande toestemming nodig heeft om aan de UvA onderwijs te volgen, dat op 28 oktober jl. is begonnen, en dat hij door deelname aan dat onderwijs wenst te voldoen aan de eisen van bepaalde tentamens van de VU-opleiding Fiscaal Recht. Het verzoek van appellant ziet derhalve op toekomstige vrijstellingen van *verplichte* onderdelen.
Verweerster heeft op grond van artikel 18 lid 2 OER Fiscaal Recht de bevoegdheid al dan niet over te gaan tot het verlenen van de gevraagde vrijstellingen. De Voorzitter stelt vast dat aan de verplichtingen van de opleiding voldaan kan worden door het volgen van onderwijs aan de VU. Door appellant is niet aangetoond waarom hij beter aan de verplichtingen van de VU-opleiding kan voldoen door onderwijs aan de UvA te volgen. Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen wordt derhalve, gelet op de betrokken belangen, afgewezen.
2. De Voorzitter oordeelt tevens in de hoofdzaak. Hij dient daartoe vast te stellen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. De Voorzitter dient daartoe de vraag te beantwoorden of de beslissing op redelijke gronden tot stand is gekomen en of verweerster ook overigens niet heeft gehandeld in strijd met relevante wet- en regelgeving.
3. Slechts indien de Voorzitter tot de conclusie komt dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen, dan wel gehandeld heeft in strijd met wet- of regelgeving, kan het beroep gegrond worden verklaard. De deskundigheid en bevoegdheid van de examencommissie in aanmerking genomen, moet de Voorzitter met een terughoudende toetsing volstaan.
4. De Voorzitter stelt vast dat de bestreden beslissing inzake het niet verlenen van toestemming om elders onderwijs te volgen met het oog op vrijstelling van verplichte onderwijsonderdelen van de VU-opleiding, valt binnen de bevoegdheid van verweerster ingevolge artikel 18 lid 2 OER Fiscaal Recht. Verweerster heeft, zo is tijdens de zitting door haar naar voren gebracht, deze bevoegdheid nader ingevuld met de beleidsregel dat een student voor het voltooien van een opleiding aan de faculteit der Rechtsgeleerdheid een aanzienlijk gedeelte van het eigen facultaire curriculum moet volgen omdat alleen dan in voldoende mate aan de eindtermen van de opleiding kan worden voldaan. Deze beleidsregel is naar het oordeel van de Voorzitter niet onredelijk.
In dit verband is onder meer relevant dat de VU gehouden is aan de maatregelen die voort zijn gevloeid uit de bevindingen van de Commissie Schutte (2003). Daaruit valt onder meer af te leiden dat het verlenen van vrijstellingen is toegestaan, mits wordt voldaan aan de kwaliteitseisen die de wet stelt. Aan deze voorwaarde voldoet de VU waarschijnlijk niet als vrijwel het gehele onderwijsprogramma door een andere instelling wordt verzorgd. Zo is het denkbaar dat een bepaald onderwijsonderdeel wel voldoet aan de eisen van een externe opleiding (bijv. de UvA-opleiding Fiscale Economie), maar niet aan die van de opleiding Fiscaal Recht van de VU.
5. De voorzitter stelt voorts vast dat hem van geen feiten of omstandigheden is gebleken die verweerder hadden moeten doen besluiten om de hierboven genoemde beleidsregel buiten toepassing te laten of ervan af te wijken. Appellant staat weliswaar ingeschreven bij de VU, maar

volgt in feite bijna zijn complete opleiding aan de UvA. De student neemt dus niet aan de kern van het onderwijscurriculum van de eigen opleiding deel.

6. Alles overziend en toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, komt de Voorzitter tot het oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

V. Uitspraak

De Voorzitter

- a. wijst de verzochte voorlopige voorziening af;
- b. doet tevens uitspraak in de bodemprocedure en verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 12 november 2011 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, in aanwezigheid van mw. drs. A.M. van Donk en mr. drs. J.G. Bekker, secretarissen.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort
voorzitter

drs. A.M. van Donk
secretaris

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen onderdeel b. van deze uitspraak van de Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, verzet worden ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens, Bureau Bestuurszaken, t.a.v. mevr. drs. A.M. van Donk, De Boelelaan 1105, 1081 HV Amsterdam. De termijn voor het indienen van een verzetschrift is twee weken.